

1533

Plouria

(ALDC, IX, 2164. Si jo cantés, ben aviat *plouria*)

El condicional simple de *ploure* es va formar amb l'infinitiu del verb i les formes abreujades de l'imperfet de HABERE, HABÉBAT > -ea, -ia. A part del canvi en el radical (PL- > [pɫ]-), dels parlars ribagorçanopallaresos (cf. PALDC, II, mapa 122, i III, mapa 316), es registren les següents modificacions: a partir del resultat etimològic, *pl[ow]ria* (*plourie, pllouria, pllourie, plourí, plouriï* 119), assistim a un procés de dissimilació de les dues vocals velars amb

centralització de la primera, amb [a] (*pl[aw]ria, pl[aw]rie, pll[aw]ria, pl[aw]rí*), rarament amb [e] (*pl[ew]rí, pl[ew]ria, pll[ew]rie*), o amb la neutra [ə] (*pl[əw]rí, pl[əw]ria*, monoftongat en [u], *pl[u]ria* 3, 9, que pot ser també des de **pl[uw]ria* 13, 18, com des de [aw]); alg. *p[ru]gariva* 85. *Plouria* (model *complauria*) és l'única forma normativa des del DOrt, 1917.

Petit Atlas Lingüístic del Domini Català © PALDC

